

det Vej, som ved Lovforslaget agtes aabnet, og det er da kun naturligt, at man gaar varsomt og prøvende til Værks og lader Foreningen begynde Virksomheden med at bygge paa den forholdsvis solide Grund, som frembydes af vor hjemlige Handelsflaade med de til denne knyttede virksomme Tilsyns- og Kontrolbestemmelser. Er der imidlertid ved dette Virksomhedsomraade tilvejebragt et tilstrækkelig solidt Grundlag for en Udvidelse af Kreditforeningens Rammer, ser man ingen Anledning til at forholde den Adgang til at inddrage under sit Forretningsomraade ogsaa det Udland — og da i første Linie de andre skandinaviske Lande —, hvis Lovgivning i Henseende til Spørgsmaal om Sjøpanteretigheder, Rederansvar, Tilsynslovgivning og navnlig Retsforfølgningsregler m. v. skønnes at tildele Kreditforeningen en Retsstilling overfor det paagældende Udlands Skibspanter, der i det væsentlige svarer til den Ret, som vore hjemlige Lovregler tildele den for de danske Skibspanters Vedkommende. Man anser det ikke for nødvendigt at kræve fornyet Henvendelse til Lovgivningsmagten som Betingelse for en saadan Udvidelse af Foreningens Virksomhed. Man mener det i saa Henseende naturligt at give Ministeren for Handel og Søfart Bemyndigelse til gennem Foreningens Statutter at holde Adgangen aaben til i Overensstemmelse med det her anførte at tildele Foreningen en saadan Beføjelse, naar Tiden hertil maatte skønnes at være inde.

I Overensstemmelse hermed foreslaar man Lovforslagets Titel ændret ved Ændringsforslag Nr. 1, ligesom Ændringsforslag Nr. 2 er en Følge heraf.

Der har indenfor Udvalget været rejst Spørgsmaal om Betimeligheden af i Loven at medtage saa udførlige Enkeltbestemmelser for Kreditforeningens Oprettelse og Virksomhed som indeholdt i Forslagets § 1. Det har derfor været overvejet eventuelt at udsondre en Del af Enkeltbestemmelserne og henvise disse til Optagelse i de i § 1 r. omhandlede Statutter og i saa Fald altsaa med større administrativ Bevægel-

sesfrihed for Ministeren med Hensyn til Bestemmelsernes endelige Udformning. Da imidlertid Forslagets i Enkeltheder gaaende Forskrifter har deres Forbillede i de Lovregler, der gælder for den bestaaende Kreditforening for industrielle Ejendomme, og da her er Tale om en Kreditforening, hvis særlige Beskaffenhed maa regnes i fremtrædende Grad at kræve fast udformede Lovforskrifter, har man ikke ment det rigtigt at fravige den foreliggende Praksis, og har følgelig opgivet Tanken om at foretage en egentlig Begrænsning af de i selve Loven indeholdte Enkeltbestemmelser.

Den i § 1 a. indeholdte Bestemmelse om, at der som Grundlag for Foreningens Virksomhed maa være tilvejebragt en Garantifond, har Udvalgets Billigelse, og naar Forslaget fastsætter denne til 1 Mill. Kr., kan man godkende dette Beløb som formentlig passende. Imidlertid finder man Anledning til at søge tilvejebragt behørig Sikkerhed for den virkelige Tilstedeværelse af Garantibeløbet, hvorhos man finder det naturligt at muliggøre Garantifondens Nedbringelse eller fuldstændige Afvikling, saafremt Reserve- og Administrationsfondens Størrelse berettiger hertil.

I Overensstemmelse hermed har Ministeren stillet og Udvalget tiltraadt Ændringsforslag Nr. 3.

Som Vilkaar før, at Foreningen kan træde i Virksomhed, foreskriver § 1 b., at der maa være anmeldt Interessenter til Beløb mindst $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., fordelt paa et efter Ministerens Skøn passende Antal Panter. Udvalget anser imidlertid ikke den blotte Anmeldelse som fyldestgørende i saa Henseende, men finder det rettest at foreskrive, at Anmeldelserne maa gælde Interessenter, egnede til Optagelse. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 4, ligeledes stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget.

§ 1 d. tilsigter at begrænse de af Kreditforeningen ydede Laan til 250,000 Kr. for det enkelte Skibs Behæftelse med Tillæg af forud prioriterede Beløb. Udvalget kan imidlertid ikke gaa med til